

материялни сръдства. Впоследствие, както е известно, тѣ оправдаха довѣрието на нашитѣ военни началници и мъжествено се сражаваха въ редовѣтъ на нашитѣ войски подѣ Шипка, Стара-Загора и въ последнитѣ дѣла задѣ Балкана. Съ откриване военнитѣ действия на Дунава г. Наришкинѣ премина въ Бѣлгария, и нашитѣ действия въ Сърбия за дѣкое време се прекратиха. Но презѣ течение на лѣтото, по представление отѣ г. Наришкина и по ходатайство отѣ митрополитѣ Михаила, бѣха асигнувани за Бѣлградския детски приютѣ 2500 р. и за духовната семинария въ Призренѣ—1000 рубли.

... Въ Бѣлгария раздаването помощи бѣше възложено на особени пълномощници отѣ Слав. общество, които стояха при заведующия Гражданската частѣ, кн. Черкасски, и отношенията имѣ бѣха опредѣлени съ височайше утвѣрдени правила... Нашѣ пълномощникѣ до ноемврий бѣше А. А. Наришкинѣ, но понеже той се отказа отѣ длъжността и постъпи на военна служба, то въ края на мин. година ние помолихме г. Алабина, пълномощника на Моск. Слав. общество, да поеме върху си раздаването и на нашитѣ суми; за съжаление, г. Алабинѣ скоро следѣ това бѣше назначенѣ за софийски губернаторѣ, и макарѣ още да продължава да пази и разходва сумитѣ на Слав. общество, намѣ предстои да изберемѣ новѣ агентѣ...

... По една приблизителна смѣтка, която обаче още подлежи на провѣрка, всичко сме изпратили парични суми, за помощѣ на славянитѣ, съ 24 окт. 1876 г. до 31 дек. 77 г. около 213 хл. руб., отѣ които на Черна-Гора се падатѣ около 100 хл. руб., останалитѣ се разпредѣлятѣ между сѣрбитѣ, бошнацитѣ и бѣлгаритѣ...

... Въ Бѣлгария разходитѣ ни не бѣха толкова голѣми. Всичко отѣ 1 юлий до 1 дек. (1877 г.) въ Бѣлгария сѣ изразходвани отѣ г. Наришкина 32 хл. руб. Главни предмети бѣха: 1) помощѣ на семействата, избѣгали отѣ южна Бѣлгария въ сѣвернитѣ окрѣзи; но понеже за тѣхѣ бѣха асигнувани субсидии и отѣ хазната, то наши сръдства за тази целѣ отидоха сравнително малко; 2) устройство на приюти за деца, останали поради военнитѣ събития безѣ покривѣ и препитание. На това благотворитѣ дѣло се обърна особено внимание. Приюти бѣха устроени: въ Търново, Габрово и Ловечѣ по за 300—400 души... (Вж. „Первыя 15 лѣтъ существованія С.-Петербургскаго Слав. благотвори-тельнаго Общества.. по протоколамѣ общихѣ собраній его членовѣ, состоявшимѣ въ 1868—1883 г. С.-Петербургѣ 1883 ).

Презѣ есенѣта 1878 г. П. В. Алабинѣ, софийски губернаторѣ, е по служебни дѣла въ Петербургѣ. На 29 окт. той присѣтствува